

Bolitophagus reticulatus (Linné, 1767) een nieuwe soort voor Nederland (Coleoptera: Tenebrionidae)

door

L. J. W. de GOFFAU

Plantenziektenkundige Dienst, Wageningen

ABSTRACT. — *Bolitophagus reticulatus* (Linné, 1767) new to the fauna of the Netherlands (Coleoptera: Tenebrionidae).

Van *Bolitophagus reticulatus* werden in januari 1983 exemplaren aangetroffen op slaapkamer en zolder (relatief droog) van een woning te Stadskanaal. De kevers en ook de larven leven in boomschimmels; volgens de literatuur voornamelijk in oude exemplaren van *Polyporus fomentarius* (L. ex Fr.) Kickx (Brendell, 1975: 6, Reitter, 1911: 337-338). De lijst van Brakman (1966, nr. 2709a) vermeldt deze soort als voorkomend in het aangrenzend gebied en te verwachten voor Nederland. De vindplaatsen die in de literatuur met name genoemd worden, zijn Schotland, Hamburg en de montane gebieden in Midden Europa (Brendell, l.c.; Everts 1903: 254-255; Kaszab, 1969: 247). De vondst in het noorden van ons land lag dus in de lijn der verwachtingen.

De betreffende exemplaren zijn opgenomen in de collectie van de Plantenziektenkundige Dienst.

Naschrift. Na het ter perse gaan van dit artikel bleek, dat niet geheel kan worden uitgesloten dat het hier een import betrof. Naderhand werd duidelijk, dat de kevers gevonden waren bij een tonderzwam die november 1981 meegenomen was uit Zweden.

LITERATUUR

- Brakman, P. J., 1966. Lijst van Coleoptera uit Nederland en het omliggend gebied. — *Mon. Ned. ent. Vereen.* 2: I-X, 1-219.
- Brendell, M. J. D., 1975. Coleoptera - Tenebrionidae. — *Handb. Ident. brit. Insects* 5 (10): 1-22.
- Everts, E., 1903. *Coleoptera Neerlandica* 2: I-N, 1-596. Nijhoff, 's-Gravenhage.
- Kaszab, Z., 1969. 83. Familie Tenebrionidae. — *Käfer Mitteleur.* 8: 229-264.
- Reitter, E., 1911. *Fauna Germanica* 3: 1-436. Lutz, Stuttgart.

Postbus 9102, 6700 HC Wageningen.

HET EIERLEGGEN VAN PHILONICUS ALBICEPS (MEIGEN) (DIPTERA: ASILIDAE). Op 22.VII.1983 was ik op de Brunssumer heide in de gelegenheid de eiafzetting van deze roofvlieg waar te nemen. Toen ik op een droge zandvlakte lag kwam een ♀ voor me zitten, op de zijkant van een uitstekende richel. Opeens stak ze haar achterlijf in het zand. Dit verdween tot tweederde in de bodem. Nadat ze even zo gezeten had, trok de vlieg haar achterlijf terug, kromde dit zo sterk naar beneden dat de punt ervan naar voren wees en bewoog die een paar keer snel heen en weer over de plaats waar eerst het achterlijf in de bodem stak. Daarna vloog ze weg. Het geheel duurde 15 à 20 seconden. Wat ik waargenomen had was onmiskenbaar het eierleggen geweest zoals dat ook beschreven is door D. Melin (1923, *Zool. Bidrag Uppsala* 8: 231-232). In zijn fig. 275 laat deze auteur ook zien dat de kromme borstels aan de bovenkant van de achterlijfspunt van het ♀ bij de veegbeweging dienen als een harkje waarmee de plek waar de eieren liggen goed afgedekt wordt.

Mark van Veen, Postbus 53153, 1007 RD Amsterdam.